

# PROSTĚ TO ZAŘÍDÍME

Úprava • **Jaroslav Štech,**  
**Ivo Kristián Kubák a Martina Pokorná**

Režie • **Ivo Kristián Kubák**

Dramaturgie • **Martina Pokorná**

Výprava • **Ivana Kanhäuserová**

Hudba • **Petr Filák**

Trubku, křídlovku a baskrídlovku nahrál Martin Kosán,  
tubu Pavel Vomáčka

UVEDENO K 70. VÝROČÍ ÚMRTÍ  
VÁCLAVA ŠTECHA.

OBSAZENÍ

Fistr, majitel realitní kanceláře • **David Beneš**

Julie, jeho dcera • **Pavla Janiššová**

Hauenštajnová, vdova • **Radmila Urbanová**

MUDr. Nekvindová • **Jarmila Šimčíková**

Šorel, soukromník • **Jindřich Skopec**

Turecký, stavitel • **Pavel Marek**

Němeček, zámečník • **Michal Švarc**

Stock ze Zweibrücku • **Michal Švarc**

Revír z Chotyše • **Vuk Čelebić**

Exner, majitel dvorce • **Pavel Marek**

Novotný, majitel domů • **Jindřich Skopec**

Škoda, asistent • **Miroslav Sabadin**

Kostomlatská, sekretářka u Fistra • **Karolína Jägerová**

**Premiéra 17. června 2017**

## O AUTOROVI VÁCLAV ŠTECH (1859 – 1947)

Český spisovatel, publicista, dramatik a divadelní ředitel. Vystudoval gymnázium a učitelský ústav. Řadu let působil jako učitel ve Slaném, posléze v Praze. Od mládí přispíval do novin i časopisů, záhy začal psát i pro divadlo. Z jeho dramatických textů je dnes nejznámější veselohra *Třetí zvonění* (1900), popisující život na typickém českém maloměstě. Své hry situoval také do školského prostředí, které dobře znal (např. *Habada a Jordán* z r. 1911) a byl jedním z prvních českých dramatických autorů, kteří se zabývali politickou satirou, např. v předvolební komedii *David a Goliáš* (1915). Štech stál u zrodu divadla Uranie a v r. 1908 nastoupil jako tajemník u nově založeného vinohradského divadla, poté se stal i jeho ředitelem. V letech 1920 – 1925 byl pak ředitelem Národního divadla v Brně. Za zmínku stojí i jeho romány či paměti, které odrážejí divadelní dění na počátku 20. století (*Vinohradský případ*, *Džungle literární a divadelní*, atd.). Jeho syn, Václav Vilém Štech, byl známým kunsthistorikem.

## PROSTĚ TO ZAŘÍDÍME, DESKOVÝ STATEK NEBO NAPOLEON NA PŘEDMĚSTÍ?

Václav Štech svou předvolební veselohru z roku 1908 nazval *Napoleon na předměstí aneb Deskový statek*. Vzhledem k tomu, že se po desetiletí v Československu regulérní volby nekonaly, upadla hra v zapomnutí. Během let některé reálie zastaraly a novodobí inscenátoři se s nutností přizpůsobit je dnešnímu divákoví vyrovnávali nejrůznějším způsobem. První porevoluční inscenace z roku 2001, kterou v Činoherním klubu nazkoušel režisér Ladislav Smoček, vypustila první část titulu a ponechala název *Deskový statek*. V roce 2013 inscenaci uvedlo Národní divadlo Moravskoslezské v Ostravě v režii Janusza Klimszy pod názvem *Veřejné blaho aneb Deskový statek*. My jsme zašli ještě dál a Štechovu komedii jsme pojmenovali zcela po svém. Deskový statek, o který se v původním textu jedná, jsme totiž v naší úpravě nahradili pro současnost srozumitelnějším ekvivalentem.

# COPAK MÁ KOALICE OKRÁDAT OBEC VĚČNĚ? MY TO SNAD NEDOVEDEME?

## VOLEBNÍ SYSTÉM OBECNÍCH VOLEB ZA RAKOUSKO-UHERSKA

Volby do obcí zpravidla probíhaly ve třech voličských sborech, v menších obcích se mohlo jednat pouze o dva voličské sbory. Všechny přímé daně odváděné v obci se rozdělily na tři přibližně stejné díly a voliči-poplatníci byli seřazeni od největšího berního poplatníka až po poplatníky nejmenší. V rámci prvního volebního sboru bylo tolik největších poplatníků, aby souhrn jejich daní dělal zhruba třetinu přímých daní připadajících na obec. Střední poplatníci byli v druhém sboru a drobní poplatníci byli ve třetím voličském sboru. Každý z uvedených sborů volil třetinu členů obecního výboru. Volební právo náleželo i čestným občanům, kteří byli zpravidla s honorací zařazováni do prvního volebního sboru.

V každé obci se zřizovaly dva orgány – obecní výbor a obecní představenstvo. Funkční období obecního výboru bylo tříleté a počet jeho členů se zpravidla pohyboval od 8 do 36 členů v Čechách a od 7 do 30 členů na Moravě. Obecní představenstvo bylo voleno z obecního výboru a tvořil jej starosta (obecní představený, purkmistr, primátor apod.) a obecní radní. Přičemž počet členů obecního představenstva nesměl být větší než jedna třetina členů obecního výboru a počet radních nesměl klesnout pod dva. První radní byl starostovým náměstkem a ve městech bylo těchto náměstků několik. Každý volitelný a řádně zvolený občan byl povinen volbu přijmout (výjimky byly přesně stanoveny).

Zdroj: Lucie Dvořáková: „Habsburská monarchie 1848 – 1918, volební systém a vývoj volebního práva“, bakalářská práce na Právnické fakultě Masarykovy univerzity

Peníze jsou silná věc.  
Ty dovedou měnit  
nejpevnější rozhodnutí.

## VLADIMÍR HULEC PAK UŽ JEN DO POLITIKY VSTOUPIT ANEB POLITICKÉ DIVADLO V ČESKU PO ROCE 2000

(REDAKČNĚ KRÁCENO)

## POLITICKÝ KABARET

V této souvislosti je třeba připomenout především slavnou kabaretní inscenaci z roku 2005 *Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit?* s Petrem Čtvrtníčkem a Jiřím Lábusem v hlavních rolích reagující na korupční skandál v Českomoravském fotbalovém svazu. Následovaly na konkrétních citátech z tisku obdobně vystavěné satirické inscenace pražského A studia Rubin *Blondatá bestie* (2011) a následující *Blondatá bestie vrací úder* (2012). Tato linie pak loni vyvrcholila kabaretem *Ovcáček Čtveráček* Městského divadla Zlín. Ohromné divácké úspěchy svědčí o tom, že politický kabaret je u nás vysoce žádaným zbožím a že se ještě nějakých dočkáme. Právě přesun z velkoměstských center do regionů je v tomto ohledu velmi zajímavým jevem.

S vděčností nepočítejme.  
Při volbách platí jenom sliby

## OSOBNOSTI SOUČASNÉHO POLITICKÉHO DIVADLA

Politické divadlo však není jen kabaret. Jsou dramatici a soubory, kteří reflektují politiku a společenské jevy vážnými dramatickými díly. V tomto ohledu je asi třeba jmenovat především dramatiky Karla Steigerwalda a Romana Sikoru a režiséra Miroslava Bambuška. Vyjadřují se ke stavu společnosti ostře kriticky – byť každý z jiných vyzochů a ideových pozic.

## POLITICKÉ DIVADLO NA STÁLÝCH SCÉNÁCH

Politikou a politickými a společenskými stigmaty, především českou xenofobií, náboženskými střety a problémy muslimů u nás a problémy migrace se zabývá řada dalších divadel, souborů a projektů. Z nedávné doby nelze opomenout inscenace vrcholného působení týmu kolem režiséra Dušana D. Pařízka v pražském Divadle Komedie a éru režiséra Ondřeje Elbla v Divadle Šumperk.

Jak již bylo řečeno, v posledních letech se objevila řada mladých jedinců a souborů, kteří se – otevřeně či méně otevřeně – ve svém působení a svých inscenacích kriticky vyjadřují k politickému dění u nás či ve světě. Je jich tolik, že pro získání většího přehledu byste museli vydat hodně času a energie. Asi nejznámější z těch, co působí ve stálých městských scénách, je dnes herec a dramatik Tomáš Dianiška, původně člen DFXŠ Liberec, dnes v Divadle pod Palmovkou. Nejznámější je jeho společenská groteska *Mičení bobříků* o padesátých letech u nás, jež vyvolala řadu polemických ohlasů.

## NEZÁVISLÁ SCÉNA

Uznávaný mezinárodní soubor fyzického divadla Viliama Dočolomanského Farma v jeskyni, který sídlí v Praze, připravil v uplynulých třech letech inscenační trilogii *Noc ve městě*, jež je zaměřena na odkrývání aktuálních témat, které „společnost odmítá vidět“. Obdobně progresivní soubor fyzického divadla Spitfire Company, který vede dvojice Petr Boháč a Miřenka Čechová, vytvořil také sérii politicky angažovaných inscenací (*Havel Antiwords*, *Vladimír Macbetin*). Traumatickými společenskými a politickými tématy s velkou dávkou jizlivosti, břitké ironie a současně odvagy a osobní angažovanosti se zabývají původně královéhradečtí Nejhodnější medvídci (*Skif*). Pražská divadelní skupina Depresivní děti touží po penězích se různými formami soudobého postmoderního divadla také pouští do aktuálních společenských (a politických) témat (*Kartografie pekla: Domov*).

Čestné slovo? Ale s největší  
radostí! Já myslil, že to chtějí  
písemně.

## DOKUMENTÁRNÍ DIVADLO

A mohli bychom v nezávislém (nejen pražském) divadle pokračovat dál – přesunout se do Studia Hrdinů, Alfreda ve dvoře, Meetfactory, VILY Štvanice, klubu Alta podporujícího komunitní přístupy k divadlu, zabývat se repertoárem Divadla Letí, zaměřujícího se na současnou naši i světovou dramaturgii.

Ale to bychom možná opomínali ještě jeden podstatný směr současného politického divadla – tzv. dokumentární divadlo, jež přináší na jeviště pamětníky, svědky zobrazených událostí, neupravenou realitu. Tento trend dospěl snad nejdál, kam může politické divadlo dojít. Pak už lze jen do politiky vstoupit. Anebo jít demonstrovat do ulic.

Inteligentní je ten volič,  
který volí s mou stranou.  
Kdo je proti mně, to je  
nevzdělanec.



Inspice | **Nancy Šebková**  
Náповěda | **Květa Pospíšilová**  
Světla | **Ladislav Schejbal**  
Zvuk | **Radek Šnajdr**  
Garde | **Alena Vávrová**  
Vlášeny | **Jana Chroustová**  
Rekvizity | **Jiří Navrátil**

**Zřizovatelem Západočeského divadla je město Cheb.**  
Inscenace vznikla za finanční podpory ministerstva kultury ČR a Karlovarského kraje.

Ředitel | **Jan Svoboda**  
Umělecký šéf | **Zdeněk Bartoš**

**Program vydalo Západočeské divadlo v Chebu**  
Program připravila | **Martina Pokorná**  
Grafická úprava | **Andrea Dobrkovská**  
Foto | **Michal Mráka**

Informace a prodej vstupenek  
v obchodním oddělení divadla, tel. 354 432 522.  
Rezervace on-line na [www.divadlocheb.cz](http://www.divadlocheb.cz).

Cena programu 20 Kč



HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

